

bringsforlaget usforandret indfører en Indkomsskatt istedetfor en Formue- og Leilighedsstat, idet der absolut vil blive Momenter, som der nu kan tages Hensyn til, og som der nu bliver taget Hensyn til ved Formue- og Leilighedsstatens Ansættelse i Communerne, som det vil være umuligt at tage Hensyn til ved en saadan Skatteindtægtsansættelse som den, hvorpaa Endringsforlaget gaaer ud, og som der ikke tages Hensyn til ved Skatteindtægtsansættelsen, som for Tiden finder Sted i Kjøbenhavn. Det ærede Medlem vilde vel yderligere bestyrke den ærede Ordførers Udtalelse igaar om, at Indkomsskattansættelsen her i Kjøbenhavn kun var en maaferet Ansættelse til Formue- og Leilighedsstat, men deri kan jeg ingenlunde være enig med det ærede Medlem. Det er mig selvsølgelig meget vel bekjendt, at der foruden den lovbestemte Nedsættelse af de mindre Indtægter ogsaa her i Kjøbenhavn kan finde en vilkaarlig Nedsættelse af Indtægten Sted, men det ærede Medlem maa dog, forekommer det mig, indrømme, at en saadan særlig Ret til undtagelsesviis at faae de enkelte Indtægter nedsatte, endnu paa ingen Maade kan bringe Indkomsskatten her i Kjøbenhavn til at være overeensstemmende med Formue- og Leilighedsstatens Bigning i Communerne. Retten til en saadan yderligere Nedsættelse af Indtægten med Hensyn til Indkomsskatten er jo netop for Kjøbenhavn ved Loven forudsat kun at indtræde aldeles undtagelsesviis, og den er jo endog bunden til Sagtagelse af ganske bestemte Former. Jeg troer derhos ikke, at det ærede Medlem vil modsigge mig, naar jeg siger, at Ligningecommissionen her i Kjøbenhavn paa den anden Side ikke paa nogen Maade kan undgaae at tilstaae en Skatteyder med 1100 Rd.'s Indtægt Nedsættelse, skjøndt han maaskee er den af samtlige Skatteyderne, der mindst trænger dertil, idet han f. Ex. kan være et umyubigt Børn uden Udgifter, i hvilket Tilfælde hans Skatteevne jo i Virkeligheden er saa god, at der ikke er Anledning til at tilstaae ham nogen Nedsættelse; Loven byder imidlertid Nedsættelse for enhver Indtægt, som ikke naaer fulde 1200 Rd. Det vil visnok være meget let at fremdrage mange lignende Exempler paa, at Ind-

komsskatten her i Kjøbenhavn under ingen Omstændigheder, selv med den bedste Villie, af Ligningecommissionen vilde kunde lempes i den Grad efter de enkelte Skatteyderes Formue og Leilighed, som Formue- og Leilighedsstatens Ansættelsen kan det i de mindre Communer.

Da den ærede Ordfører særligt har anmodet om, at Forlaget under Nr. 28 maa blive forbeholdt en senere Discussion, efterat først Skatteespørgsmaalet er blevet udebatteret, skal jeg meget gjerne føie ham deri og altsaa foreløbigt lade hiint Spørgsmaal ligge.

Lehmann: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den 4de Landssthingsmand for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Lehmann: Jeg skal kun bemærke, at hvis der ved min Udtalelse for har forepaaet min Erindring Noget, der er blevet sagt i Udvalget, da er det skeet imod min Villie. Forøvrigt seer jeg ikke rettere, end at Spørgsmaalet om den Betydning, som Forlaget under Nr. 21 har, baade med Hensyn til den mulige Indførelse af en Indkomsskat som Statskat og med Hensyn til Grundlovens Gjennemførelse, allerede har været under Forhandling ved Sagens 1ste Behandling. Jeg erindrer meget tydeligt, at jeg selv da bestemt fremhævede disse Punkter. Men de Ytringer, som jeg tilbeels væsentligt henholdt mig til, ere jo derhos faldne her i Salen under denne Behandling, idet Ministeren under samme har paastaet, at Kjøbstæderne aldrig vilde indvilge i Indførelsen af en Indtægtsstat, saaledes som den af ham blev defineret, og at han bestemt vilde modsætte sig den. Det af mig omtalte Spørgsmaal ligger altsaa ligefrem i selve Sagen og er fremgaaet af selve Debatten her. — Jeg kan forøvrigt ikke undlade at bemærke, at det dog er en høist besynderlig Misforstaaelse, naar Ministeren sammenblander Grundlovens saakaldte Røsteparagrafer og dens Bestemmelse om Skatteindtægt som Valgreisbetingelse samt de derpaa byggede Bestemmelser i Valgloven, der jo uden videre skulle bringes i Anvendelse,